

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Det var nu heller ikke meningen, at jeg ville have taget ordet, men sarkasmens våben har jo været svunget over Folketinget i de sidste par minutter, og jeg vil da gerne prøve sagligt at tage til genmæle mod nogle af de ting, som blev sagt vedrørende min andel af debatten.

Vi har fremhævet, at lønsumsrammerne er en del af finanslovforliget; jeg har noteret mig økonomiministerens bemærkninger, men jeg vil alligevel anbefale, at man prøver at kigge lidt i de sager, jeg henviser til, bl.a. aktstykke nr. 49.

Det er jo også rigtigt, som finansministeren hævder, at der er tale om et relativt lille beløb her. Jeg kan oplyse, at i aktstykke nr. 49 var der tale om et beløb på plus/minus 1 mio. kr., men det var et princip, og et princip er et princip. Jeg er jo også helt med på, at et sådant princip kan vi drøfte, men jeg mener stadig væk, at det er en del af finanslovaftalen. Det er jo således, at selv om der bliver flere ministerier, så bliver der jo ikke mere arbejde på embedsmandsplan. Det er jo også sådan, at frivillighed mellem besparelser på lønsum og på drift formentlig vil medføre, at de fleste penge vil blive taget over driften, og det betyder, at projekter, som vi har aftalt i finanslovforhandlingerne skulle gennemføres, eventuelt vil blive beskåret. Det er heller ikke tilfredsstillende og er vel også et omvendt bevis for, at lønsumsrammerne har været en del af aftalen.

Det er rigtigt, at der ikke var andre end mig, der mødte op til det pågældende møde. Det kan jo være, at de øvrige deltagere havde fået morgenposten i modsætning til mig, der ikke havde været hjemme og modtage morgenposten, og dermed havde konstateret – hvad jeg kunne konstatere, da jeg kom hjem efter et møde, der var absolut spild af tid, både af finansministerens og af min tid – at dette aktstykke var udsendt, og havde fået det. For hvis man har været klar over, at det var udsendt til Finansudvalget, har man jo nok også været klar over, at der ikke kunne være tale om megen forhandling.

Jeg vil derfor gerne opfordre til, at vi fremover undgår den slags sager både i folketingsalen og i Finansudvalget, for jeg er sikker på, at vi, hvis vi tager de principielle drøftelser om indholdet i finanslovaftalen, kan slippe for at have trakasserier om enkelte aktstykker. Mig

bekendt har der kun været det om de aktstykker, der ikke har været forhandlet på forhånd, og jeg er overbevist om, at både regeringen og de to forligspartier uden for regeringen vil være bedst tjent med, at vi overholder de forhandlingsaftaler, der har ligget de seneste år mellem finanslovparterne også efter regeringsskiftet. Så tror jeg, vi alle sammen kommer bedst igennem til glæde for Folketinget og i respekt for Folketinget.

Thor Pedersen (V):

Nu sagde finansministeren, at finansministeren i sit første indlæg hverken var sur eller tvær eller fornærmet. Så må jeg blot konstatere, at så er finansministeren en stor skuespiller, for det var jo den attitude, der kom fra talerstolen plus diverse angreb om almindelige menneskers almindelige arbejde.

Jeg vil godt gentage om de kommentarer, jeg har fået fra statsministeren i spørgetiden om onsdagen så sent som den 17. marts på en efterlysning af særlige kvalifikationer, at den eneste særlige kvalifikation, der blev nævnt på gentagne spørgsmål, var, at der var tale om en person, som vedkommende – statsministeren – havde haft et godt og mangeårigt samarbejde med. Herefter konkluderede jeg over for statsministeren, at det altså er det, man ansætter efter, at det er personer, man har haft et nært og tillidsfuldt samarbejde med. Og herved blev det. Statsministeren replicerede ikke eller nævnte andre kvalifikationer.

Jeg tror, problemet i en stor del af den debat, vi har om aktstykket, er, at Socialdemokratiet og finansministeren overhovedet ikke forstår problemstillingen. Socialdemokratiet ligner på mange måder det Socialdemokrati, der blev frosset ned i 1982. Nu er det tøet op, og man oplever det i præcis samme form som i 1982: samme måde at tænke på, en manglende forståelse for det, der her er det principielle, nemlig at man systematisk overfører personer, der er ansat af det socialdemokratiske partiapparat på Christiansborg, til aflønning i ministerierne. (*Tilråb.*)

Det er jo præcis dét, der finder sted. Det er jo et helt kontor, der i dag har betjent den socialdemokratiske folketingsgruppe, som er forudsat overført i Arbejdsministeriet under denne leder i lønramme 37. Og den pågældende person i Statsministeriet i lønramme 37 er også